

ದೊಡ್ಡ ಮಾಯಕೆ. ಯಾವ ನದಿಯ ಹಂಗೂ ಇಲ್ಲದೇ, ಬರೀ ಗಾಳಿಗೆ ಕೆರೆ ತುಂಬಿಬಿಡುತ್ತದೆ ಎಂಬ ನಂಬಿಕೆ ಈಗಲೂ ಕಡೂರಿನಲ್ಲಿದೆ. ಶುಕ್ರವಾರ ಅಥವಾ ಮಂಗಳವಾರವಷ್ಟೇ ಕೋಡಿ ಬೀಳುವ ಕೆರೆ ಅದು. ಅಲ್ಲಿನ ನೂರಾರು ರೈತ ಕುಟುಂಬಗಳನ್ನು ಪೊರೆಯುವ ನೀರ ತಾವು. ಕೆರೆಯ ದೆಸೆಯಿಂದ ದೊರೆಯುವ ಅಂತರ್ಜಲವನ್ನು ನಂಬಿ, ರೈತರು ತೆಂಗು ಮತ್ತು ಕಂಗಿನ ಗಿಡಗಳನ್ನು ನೆಟ್ಟು ಹುಲುಸಾದ ಬೆಳೆ ತೆಗೆಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಆದರೆ 2013ರಿಂದ 2018ರವರೆಗೆ ಸತತವಾಗಿ 'ಬರಪ್ರದೇಶ' ಎಂದು ಗುರುತಿಸಿಕೊಂಡ ಕಡೂರು ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ಶೇ. 60ರಷ್ಟು ತೆಂಗು ಮತ್ತು ಕಂಗುಗಳು ನೆಲಕಚ್ಚಿದವು. ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿಯೇ 'ಅತಿ ಹೆಚ್ಚು ಅಂತರ್ಜಲ ಬಳಕೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡ ಪ್ರದೇಶ' ಎಂಬ ಕುಖ್ಯಾತಿಯೂ ಅಂಟಿಕೊಂಡಿತು. ಜನರನ್ನು ಹೀಗೆ ಸಂಕಟಕ್ಕೆ ದೂಡಿದ ಮಳೆಯು 2019ರಲ್ಲಿ ಪ್ರಸನ್ನವಾಯಿತು. ಆ ವರ್ಷ ಮತ್ತೆ ಮಳೆಯಾಯಿತು. ಕೃಷಿ ಭೂಮಿಯೂ ಕೃಷಿಕರ ಮನಸ್ಸೂ ಹಸನಾಯಿತು. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ರೈತರಿಗೆ ಕೃಷಿ ಕೂಲಿ ಕಾರ್ಮಿಕರು ಸಾಕಷ್ಟು ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ದೊರೆಯದೇ ಕೈಗೆ ಬಂದ ಬೆಳೆಯನ್ನು ಮೊಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ.

ಈಗ ನೋಡಿದರೆ ಕಡೂರಿನಲ್ಲಿರುವ ಬಿದಿರುಮೆಳೆಗಳು ಹೂ ಬಿಟ್ಟಿವೆ! ಅರೆ, ಇನ್ನೇನು ಮಾಡುವುದು... ಬಿದಿರಕ್ಕೆ ಬಿದ್ದರೆ ಆ ವರ್ಷ ಬರಗಾಲ ಖಚಿತ ಎನ್ನುವುದು ಚಿಕ್ಕಮಗಳೂರು, ಶಿವಮೊಗ್ಗ ಮತ್ತು ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡದ ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಇರುವ ರೈತರ ನಂಬಿಕೆ. ಈ ವರ್ಷವಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ಬರುವ ವರ್ಷವೂ ಬರಗಾಲ ಮುಂದುವರೆಯಬಹುದು ಎನ್ನುವ ಅಳುಕು ಅಲ್ಲಿನ ರೈತರ ಮನದಲ್ಲಿದೆ. ಆದರೆ ಇಲ್ಲಿನ ರೈತಾಪಿ ವರ್ಗದಲ್ಲಿ ಬದಲಾವಣೆ ನಿರಂತರ. ಕಾರ್ಮಿಕರನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸುವ ಅಲ್ಪಾವಧಿ ಬೆಳೆಗಿಂತ ದೀರ್ಘಾವಧಿ ಬೆಳೆಯೇ ಲೇಸೆಂದು ಅವರು

ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕವಾಗಿ ಬೆಳೆಯುವ ಆಲೂಗೆಡ್ಡೆ, ಈರುಳ್ಳಿ ಮತ್ತಿತರ ವಾಣಿಜ್ಯ ಬೆಳೆಗಳ ಗೊಡವೆಯೇ ಬೇಡವೆಂದು ನಿರ್ಧರಿಸಿದಂತಿದೆ. ಬದಲಾಗಿ ಒಮ್ಮೆ ಬಿತ್ತಿ ಬೆಳೆದರೆ, ನಂತರ ಹೆಚ್ಚು ತಾಪತ್ರಯವಿಲ್ಲದ ಅಡಿಕೆ ಬೆಳೆಯುತ್ತ ಗಮನ ಹರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ನಾಲ್ಕು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಅಪ್ಪಳಿಸಿದ ದೊಡ್ಡ ಬರಗಾಲಕ್ಕೆ ನೆಲಕಚ್ಚಿದ ಅಡಿಕೆ ಮತ್ತು ತೆಂಗಿನ ತೋಟಗಳನ್ನು ಮತ್ತೆ ನಿರ್ಮಿಸಲು ಶುರು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಯಾಕೆಂದರೆ ಈ ಆಲೂಗೆಡ್ಡೆ, ಈರುಳ್ಳಿ ಬೆಳೆಗಳನ್ನು ನೆಚ್ಚಿಕೊಂಡರೂ ಅದರಿಂದ ಜೀವನ ಸಾಗಿಸುವಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಹಣಕಾಸು ದೊರೆಯುವ ಗ್ಯಾರಂಟಿ ಇಲ್ಲ. ಸರಿಯಾದ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಮಳೆ ಬಾರದಿರುವುದು, ಔಷಧಿ, ರಸಗೊಬ್ಬರಕ್ಕಾಗಿ ಹೆಚ್ಚು ಖರ್ಚು, ಮಾರುಕಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ದರ ವ್ಯತ್ಯಾಸಗಳನ್ನು ಕಂಡು ರೈತರು ರೋಸಿಹೋಗಿದ್ದಾರೆ. ಅಡಿಕೆ ನೆಟ್ಟು ನೆಮ್ಮದಿ ಕಾಣುವ ಹುಕೆಯಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ.

ಕೆಲವೇ ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ತಾಲ್ಲೂಕಿನ ಬೀರೂರು ಹೋಬಳಿ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ 6726 ಸಾವಿರ ಹೆಕ್ಟೇರ್ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಆಲೂಗೆಡ್ಡೆ ಬಿತ್ತನೆಯಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಕಳೆದ ವರ್ಷ 823 ಹೆಕ್ಟೇರ್ ಆಲೂಗೆಡ್ಡೆ ಬೆಳೆಯಲಾಗಿತ್ತು. ಈ ವರ್ಷ 600 ಹೆಕ್ಟೇರ್ ಬಿತ್ತನೆಯಾಗಿದೆ. ಎಮ್ಮೆದೊಡ್ಡಿ, ಬೀರೂರು, ಸಖರಾಯಪಟ್ಟಣ ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಮುಖ ವಾಣಿಜ್ಯ ಬೆಳೆಯಾಗಿರುವ ಆಲೂಗೆಡ್ಡೆ ಮೂರು ತಿಂಗಳ ಬೆಳೆ. ಬಹುತೇಕ ಮಳೆಯಾಶ್ರಿತವಾಗಿ ಬೆಳೆಯಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಆಲೂಗೆಡ್ಡೆಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಬೆಳೆಯಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಹವಾಮಾನ ವೈಪರೀತ್ಯ, ಅಂಗಮಾರಿ ರೋಗ ಮುಂತಾದ ತೊಂದರೆಗಳಿಂದ ಆಲೂಗೆಡ್ಡೆ ಬೆಳೆಯುವ ರೈತರ ಸಂಖ್ಯೆ ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತಿದೆ.

'ಈರುಳ್ಳಿ ಬೆಳೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಎಕರೆಗೆ ಸುಮಾರು 50-60 ಸಾವಿರ ರೂ. ಖರ್ಚು ಬರುತ್ತದೆ. ಇಷ್ಟು ಖರ್ಚು ಮಾಡಿದರೂ ಬೆಲೆ ಸ್ಥಿರವಾಗಿರುವ ನಿರೀಕ್ಷೆಯಿಲ್ಲ. ಈರುಳ್ಳಿ

ಮಾರುಕಟ್ಟೆಗೆ ಬೆಂಗಳೂರನ್ನೇ ಆಶ್ರಯಿಸುವ ಅನಿವಾರ್ಯತೆಯಿದೆ. ಹತ್ತಿ ಬೆಳೆಯ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯೇನೂ ಭಿನ್ನವಾಗಿಲ್ಲ. ಒಂದು ಎಕರೆಗೆ 12-15 ಕ್ವಿಂಟಾಲ್ ಬರುತ್ತಿದ್ದ ಇಳುವರಿ ಈಗ ಕೇವಲ 4-5 ಕ್ವಿಂಟಾಲ್ ಇಳಿದಿದೆ. ಈ ವಾಣಿಜ್ಯ ಬೆಳೆಗಳಲ್ಲಿ ಖರ್ಚು ಮಾಡಿದ ಹಣ ವಾಪಸ್ಸಾಗುವ ಖಾತರಿಯಿಲ್ಲ' ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ ಅಲ್ಲಿನ ರೈತರು.

ಆಹಾರ ಬೆಳೆಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಯುವ ಬಗ್ಗೆ ಹೀಗೆ ರೈತರು ತೋರುವ ನಿರಾಸಕ್ತಿಗೆ ಕಾರಣ ಹವಾಮಾನ ವೈಪರೀತ್ಯ, ಮಳೆಯ ಬದಲಾದ ವಿನ್ಯಾಸ. ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕವಾಗಿ ಪುಷ್ಯಾ ಮಹಾನಕ್ಷತ್ರ, ಪುನರ್ವಸು ಮಹಾನಕ್ಷತ್ರ ಮತ್ತು ಆಶ್ಲೇಷಾ ಮಹಾನಕ್ಷತ್ರದಲ್ಲಿ ಸುರಿಯುತ್ತಿದ್ದ ಮಳೆಯ ಲಯ ತಪ್ಪಿದೆ. ಯಾವಾಗ ಉಳುಮೆ ಮಾಡಬೇಕು, ಯಾವ ಬೀಜ ಸಿದ್ಧತೆ ಮಾಡಬೇಕು, ಯಾವಾಗ ಗೊಬ್ಬರ ಹಾಕಲು ಸಿದ್ಧತೆ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂಬುದೇ ತಿಳಿಯದಾಗಿದೆ. ಹೊಲಗಳಿಗೆ ಗೊಬ್ಬರ ಹಾಕಿದ ಮರುದಿನವೇ ಮಳೆಯು ಬೊಬ್ಬರಿದು ಸುರಿದರೆನು ಗತಿ? ಈ ಎಲ್ಲ ಉಸಾಬರಿಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಉತ್ತಮ ಬೆಲೆ ಬರುವ, ಕಾರ್ಮಿಕರನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಅವಲಂಬಿಸುವ ಅನಿವಾರ್ಯತೆ ಇಲ್ಲದ ವಾಣಿಜ್ಯ ಬೆಳೆಗಳೇ ಲೇಸಲ್ಲವೇ ಎಂದು ರೈತರು ಆಲೋಚಿಸುವುದು ಸಹಜ.

ಹವಾಮಾನ ವೈಪರೀತ್ಯಕ್ಕೆ ಜಾಗತಿಕ ತಾಪಮಾನ ಏರಿಕೆಯೇ ಕಾರಣವೆಂದು ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ತರ್ಕಸುತ್ತ ಬಂದಿದ್ದು, ಇದೀಗ ತಾಪಮಾನ ಏರಿಕೆ ಎಂಬ ಪದವನ್ನು ತಜ್ಞರು ಕೈ ಬಿಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ವಿಶ್ವಸಂಸ್ಥೆಯ ಪ್ರಧಾನ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿ ಇತ್ತೀಚೆಗೆ, 'ಜಾಗತಿಕ ಕುದಿಯುವಿಕೆಯ ಯುಗ' (era of global boiling has arrived) ಬಂದಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಗ್ಲೋಬಲ್ ವಾರ್ಮಿಂಗ್ ಎನ್ನುವುದು ಗ್ಲೋಬಲ್ ಬಾಯ್ಲಿಂಗ್ ಆಗಿದೆ. ಹೀಗೆ ಹವಾಮಾನದ ಗತಿಯು ಬದಲಾಗುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಗಮನಿಸುತ್ತಿರುವ ನಮಗೆ, ಅದಕ್ಕೆ ಸೂಕ್ತ ಪರಿಹಾರ

ಗದಗ ಜಿಲ್ಲೆ ಗಜೇಂದ್ರಗಡ ತಾಲ್ಲೂಕಿನ ರಾಜೂರ ಗ್ರಾಮದ ರೈತರೊಬ್ಬರು ಮಣಸಿನಕಾಯಿ ಬೆಳೆ ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಟ್ಯಾಂಕರ್ ಮೂಲಕ ನೀರು ಹಾಯಿಸುತ್ತಿರುವುದು. ಚಿತ್ರ: ಶ್ರೀಶೈಲ ಎಂ. ಕುಂಬಾರ

